

የአሜሪካ ወደፊት ዕጣ እና ጁላይ 18፣ 2020 - ቁጥር ሁለት

መልእክቱን መብላት

Jeff Pippenger

2023-08-24

ከምሕረት ዘመን ቅድሚያ ምዕጻዉ ቅሩብ ቅድሚያ፡ “ቃላት ትንቢት ናይዚ መጽሐፍ ኣይትሕተም” ዝብል ትእዛዝ ይውሃብ።

እርሱም እንዲህ ኣለኝ፤ የዚህን መጽሐፍ የትንቢት ቃላት ኣትምተም፤ ምክንያቱም ጊዜው ቀርቦኣልና። ዓመፀኛው ኣሁንም ይዓመፀ፤ ርኩሱም ኣሁንም ይርከስ፤ ጻድቁም ኣሁንም ጽድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም ኣሁንም ይቀደስ። ራእይ 22፣10, 11.

በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ ኣምስት፣ እግዚአብሔር ኣብ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ነው፤ በእጁም በሰባት ማኅተሞች የታተመ መጽሐፍ ኣለው።

ከተፋኑም ላይ ተቀምጦ በነበረው ቀኝ እጅ ውስጥ ከውስጥና ከጀርባ የተጻፈ፣ በሰባት ማኅተም የታተመ መጽሐፍ ኣየሁ። ራእይ 5፣1።

ትረካው ከቁጥር ኣንድ ጀምሮ እስከ ምዕራፍ ሰባት ድረስ ሲቀጥል፣ ኢየሱስ እንደ ይሁዳ ነገድ ኣንበሳ ተወክሎ ከኣባቱ እጅ መጽሐፉን የሚወስድና ማኅተሞቹን በተራ በተራ መክፈት የሚጀምር እርሱ መሆኑን እናገኛለን። ስድስተኛውን ማኅተም በከፈተ ጊዜ፣ በዚያ ማኅተም የተወከለውን መልእክት ሲያቀርብ፣ ምዕራፍ ስድስት ይደመደማል። ይህም የሚያበቃው ወደ ምዕራፍ ሰባት በሚያስገባ ጥያቄ ነው፤ በዚያም በምዕራፍ ስድስት የመጨረሻ ቁጥር የተነሣውን ጥያቄ መልስ እናገኛለን።

ለታላቁ የቀጣው ቀን መጥቶኣልና፤ ማንስ ሊቆም ይችላል? ራእይ 6፣17።

ምዕራፍ ሰባት መቶ ኣርባ ኣራት ሺህዎቹንና “ታላቁን ሕዝብ ብዛት” ያስተዋውቃል። በምዕራፍ ሰባት የእግዚአብሔር ሕዝብ ከቀረበ በኋላ፣ ከዚያም ሰባተኛውና የመጨረሻው ከማኅተሞቹ እንደሚወገድ እናገኛለን። በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የታተመ ሌላው ትንቢት የምዕራፍ ኣሥር ሰባቱ ነገድጓዶች ብቻ ነው። ቀላሉ ነጥብ ይህ ነው፤ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የታተመና የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ሊፈታ የሚችለው ብቸኛው ትንቢት “ሰባቱ ነገድጓዶች” ነው።

ለብዙ ዓመታት፣ ካልሆነም ለኣሥርተ ዓመታት፣ Future for America “ሰባቱ ነገድጓዶች” ምንን እንደሚወክሉ ለይቶ ኣመልክቶኣል። “ሰባቱ ነገድጓዶች” ከኣገስት 11, 1840 እስከ ኣክቶበር 22, 1844 ድረስ ያለውን የሚለራይት እንቅስቃሴ ታሪክ ይወክላሉ። እኅት ዋይት ይህን እውነታ ታረጋግጣለች፣ እናም “ሰባቱ ነገድጓዶች” ደግሞ “በቅደም ተከተላቸው የሚገለጡ የወደፊት ክስተቶችን” እንደሚወክሉ ታክላለች። ከእነዚህ ትንቢታዊ እውነታዎች ጋር ለማያውቁ ሁሉ፣ የእነዚህ እውነታዎች ዝርዝር ማብራሪያ በHabakkuk's Tables ውስጥ ሊገኝ ይችላል።

ቀደም ሲል ስለ ሰባቱ ነገድጓዶች የቀረበው እውነት ኣሁንም እውነት ነው፤ ነገር ግን ከዚህ ዓመት ነሐሴ ጀምሮ ጌታ እጁን ከእነዚህ ርዕሰ ጉዳዮች ላይ ኣንሥቶኣል። እናም የበለጠ ማስተዋል ተገልጦኣል። በራእይ ምዕራፍ ኣሥር እንጀምራለን፤ ከዚያም ሲስተር ዋይት በዚያ ምዕራፍ ላይ የሰጠችውን ኣስተያየት እንመለከታለን። ይህን ከማድረጋችን በፊት ግን፣ ከሰባቱ ነገድጓዶች ኣመለካከት ጋር ያልተያያዙ ሁለት ነጥቦችን ላይተን ማሳየት ይገባናል።

አንደኛው ነጥብ፣ አሁን የተገለጠው የሰባቱ ነገዳዎች እውነት መለየት፣ ሰባቱ ነገዳዎች የሚወክሉትን ሁሉ በስፍራው ለማኖር በርካታ የእውነት መስመሮችን ይጠይቃል የሚለው ነው። እዚህ፣ እጸልያለሁ፣ የቅዱሳን ትዕግሥት አለ። ከዚህ ጋር የተያያዘው ሁለተኛው ነጥብ ደግሞ፣ የእነዚህን ጽሑፎች የድምፅ አቀራረብ የሚያዘጋጀው ፕሮግራም ማንበብና መናገር በሚችልበት የጊዜ መጠን ላይ ገደብ አለው። እያንዳንዱ ጽሑፍ በዚያ የጊዜ ክልል ውስጥ ሊገባ ይገባል። ከዚህ ጥናት መነሻ ጀምሮ፣ በሰባቱ ነገዳዎች የተወከለውን እውነት ለመመስረት ጥቂት ጽሑፎች እንደሚያስፈልጉ አሳውቃችኋለሁ። አሁን ወደ አሥረኛው ምዕራፍ።

ከሰማይም ሌላ ኃይል መልአክ በደመና ተለብሶ ሲወርድ አየሁ፤ በራሱም ላይ ቀስተ ደመና ነበረ፣ ፊቱም እንደ ፀሐይ ነበረ፣ እግሮቹም እንደ እሳት ምሰሶዎች ነበሩ፤ በእጁም የተከፈተ ታናሽ መጽሐፍ ነበረው፤ ቀኝ እግሩንም በባሕር ላይ፣ ግራውንም በምድር ላይ አኖረ፤ አንበሳም እንደሚያገሣ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ በጮኸም ጊዜ ሰባቱ ነገዳዎች ድምፃቸውን ተናገሩ። ሰባቱም ነገዳዎች ድምፃቸውን በተናገሩ ጊዜ፣ እኔ ልጽፍ ነበር፤ ከሰማይም እንዲህ የሚል ድምፅ ሰማሁ፡- ሰባቱ ነገዳዎች የተናገሩትን አትም፡ አትጻፈውም። በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ያየሁትም መልአክ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ፤ ለዘላለም ለዘላለም በሕያው በሆነው፣ ሰማይንና በእርሱ ያሉትን፣ ምድርንና በእርሷ ያሉትን፣ ባሕርንም እና በእርሱ ያሉትን በፈጠረው ማለ፤ ወቅት ከእንግዲህ ወዲያ እንዳይኖር፤ ነገር ግን የሰባተኛው መልአክ ድምፅ በሚሰማበት ዘመን፣ መለከትን ሊነፋ በሚጀምርበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር ለባሪያዎቹ ለነቢያት እንዳወሰረው የእግዚአብሔር ምስጢር ይፈጸማል። ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ ደግሞ ከእኔ ጋር ተናግሮ እንዲህ አለኝ፡- ሂድ፣ በባሕርና በምድር ላይ ከቆመው መልአክ እጅ የተከፈተውን ታናሽ መጽሐፍ ውሰድ። ወደ መልአኩም ሄጄ፡- ታናሹን መጽሐፍ ስጠኝ አልሁት። እርሱም፡- ውሰደውና ብላው፤ ሆኖህን ያመርርሃል፣ ነገር ግን በአፍህ ውስጥ እንደ ማር ይጣፍጣል አለኝ። ታናሹንም መጽሐፍ ከመልአኩ እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ በበላሁትም ጊዜ ሆዴ መራረ። እርሱም፡- በብዙ ሕዝቦችና አሕዛብ፣ ቋንቋዎችና ነገሥታት ፊት ደግመህ ትንቢት ልትናገር ይገባሃል አለኝ። ራእይ 10፡1-11።

በአሥረኛው ምዕራፍ ላይ ሲያብራሩ፣ እኅት ዋይት እንዲህ ትላለች፡-

ዮሐንስን ያስተማረው ኃይል መልአክ ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት ያለው አልነበረም። ቀኝ እግሩን በባሕር ላይ ግራውንም በየብስ ላይ ማኖሩ፣ በሰይጣን ጋር ባለው ታላቅ ተጋድሎ የመጨረሻ ትዕይንቶች ውስጥ የሚፈጽመውን ድርሻ ያሳያል። ይህ አቋም በምድር ሁሉ ላይ ያለውን ከፍተኛ ኃይሉንና ሥልጣኑን ያመለክታል። ተጋድሎው ከዘመን ወደ ዘመን እየበረታታ እየተጠናከረ መጥቶ ነበር፤ እናም የጨለማ ኃይላት የተካነ አሠራር ከፍታውን እስኪደርስ ድረስ በመደምደሚያው ትዕይንቶች ድረስ እንዲሁ ይቀጥላል። ሰይጣን፣ ከክፉ ሰዎች ጋር ተባብሮ፣ የእውነትን ፍቅር የማይቀበሉትን ቤተ ክርስቲያናትና ዓለምን ሁሉ ያታልላል። ነገር ግን ኃይሉ መልአክ ትኩረትን ይጠይቃል። በታላቅ ድምፅ ይጮኻል። እውነትን ለመቃወም ከሰይጣን ጋር ለተባበሩ ሰዎች የድምፁን ኃይልና ሥልጣን ሊያሳይ ነው።

እነዚህ ሰባቱ ነገዳዎች ድምፃቸውን ካሰሙ በኋላ፣ ለዮሐንስ እንደ ዳንኤል ስለ ታናሹ መጽሐፍ የተሰጠው ትእዛዝ እንዲህ ነው፤ “ሰባቱ ነገዳዎች የተናገሩትን ነገሮች ማንተም አድርግባቸው።” እነዚህ በየቅደም ተከተላቸው ወደፊት የሚገለጡ የወደፊት ክስተቶችን ይመለከታሉ። ዳንኤል በዘመኑ ፍጻሜ በዕጣው ይቆማል። ዮሐንስም ታናሹን መጽሐፍ ያልታተመ ሆኖ ያያል። ከዚያም የዳንኤል ትንቢቶች ለዓለም ሊሰጡ ባሉት በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ እና በሦስተኛው የመላእክት መልአክቶች ውስጥ ተገቢ ስፍራቸውን ያገኛሉ። የታናሹ መጽሐፍ መፈታት ከዘመን ጋር የተያያዘው መልአክት ነበር።

መጽሐፈ ዳንኤልና ራእይ አንድ ናቸው። አንዱ ትንቢት ነው፤ ሌላው መገለጥ ነው፤ አንዱ የታተመ መጽሐፍ ነው፤ ሌላው የተከፈተ መጽሐፍ ነው። ዮሐንስ ነገዳዎቹ የተናገሩትን ምስጢራት ሰማ፤ ነገር

ግን እነርሱን እንዳይጽፍ ታዘ ነበር።

“ለዮሐንስ የተሰጠው ልዩ ብርሃን በሰባቱ ነጌድጓዶች የተገለጠው፣ በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክት መልእክቶች ሥር የሚፈጸሙ ክንውኖችን የሚያሳይ መግለጫ ነበር። ሕዝቡ እነዚህን ነገሮች እንዲያውቁ መልካም አልነበረም፤ ምክንያቱም እምነታቸው የግድ ሊፈተን ይገባ ነበር። በእግዚአብሔር ሥርዓት እጅግ ድንቅና ከፍ ያሉ እውነቶች ሊታወጁ ነበር። የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት መልእክቶች ሊታወጁ ይገባ ነበር፤ ነገር ግን እነዚህ መልእክቶች የተለዩ ሥራቸውን ከማከናወናቸው በፊት ምንም ተጨማሪ ብርሃን ሊገለጥ አይገባም ነበር። ይህም መልእኩ አንድ እግሩን በባሕሩ ላይ አንድ እግሩንም በምድር ላይ ቆሞ፣ ጊዜ ከእንግዲህ ወዲያ እንደማይሆን በእጅግ ጽኑ መሐላ ሲያውጅ የተወከለ ነው።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 የወረደው “ብርቱ መልእክት” ክርስቶስ ነበር፤ በእጁም ዮሐንስ እንዲበላው የተነገረው መልእክት ነበረ። ዮሐንስ የበላው መልእክት ነበር፤ ነገር ግን እርሱ በተለይ ወደ ዓለም ሳይሆን ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ ሊወሰድ የሚገባ መልእክት ነበር። በዚህ ክፍል ውስጥ የታለመው ተቀባይ ማን እንደሆነ መለየት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስ በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ቢወርድም፣ ይህም የመጀመሪያውን መልእክት መልእክት ኃይል እንዲቀበል ምልክት በመሆን፣ ስለዚህም የመጀመሪያው መልእክት መልእክት ወደ መላው ዓለም መቼ እንደሚወሰድ ቢገልጽም፣ ዮሐንስ ይበላው ዘንድ የተሰጠው ታናሽ መጽሐፍ ግን ፕሮቴስታንቲዝም የፕሮቴስታንቲዝምን መገናጸፊያ ለሚለራውያን አሳልፎ የሰጠበትን ጊዜ እየለየ ነው። ክርስቶስ ከታናሹ መጽሐፍ ጋር በወረደ ጊዜ፣ ከምድር በዳይቱ ቤተ ክርስቲያን ጋር ያለውን የቃል ኪዳን ግንኙነት እየቋጩ ነበር፤ በተመሳሳይ ጊዜም የሚለራውያንን ሕዝብ እንደ አዲሱ የተመረጠ የቃል ኪዳን ሕዝቡ እየለየ ነበር። ሚላራውያን ከዚህ በፊት የእግዚአብሔር ሕዝብ ያልነበሩ ሕዝብ ነበሩ። ነቢያት እርስ በርሳቸው ፈጽሞ አይቃረኑም።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ በእግርህ ቁም፤ እኔም ከአንተ ጋር እናገራለሁ። በተናገረኝም ጊዜ መንፈስ ወደ እኔ ገባ፣ በእግራዎ አቆመኝ፤ ከእኔም ጋር የሚናገረውን ሰማሁ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ በእኔ ላይ ወደ ተነሡ፣ ወደ ዓመፀኛ ሕዝብ ወደ እስራኤል ልጆች እልክሃለሁ፤ እነርሱና አባቶቻቸው እስከዚህች ቀን ድረስ በደል አድርገውብኛል። እነርሱ ደፋሮችና ጠንካራ ልብ ያላቸው ልጆች ናቸውና። ወደ እነርሱ እልክሃለሁ፤ አንተም፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ትላቸዋለሁ። እነርሱም፡ ይሰሙ ወይም እንቢ ይሉ፣ ዓመፀኛ ቤት ናቸውና፣ ነቢይ በመካከላቸው እንዳለ ያውቃሉ። አንተም፡ የሰው ልጅ ሆይ፣ ከእነርሱ አትፍራ፣ ከቃላቸውም አትፍራ፤ እሾህና አሜኬላ ቢከብቡህ፣ በጊንጦችም መካከል ብትኖር፣ ከቃላቸው አትፍራ፣ ከፊታቸውም አትደንግጥ፣ ምክንያቱም ዓመፀኛ ቤት ናቸው። ቢሰሙም ወይም እንቢ ቢሉም፣ እጅግ ዓመፀኞች ናቸውና፣ ቃሌን ትናገራቸዋለህ። አንተ ግን፣ የሰው ልጅ ሆይ፣ የምልህን ስማ፤ እንደዚያ ዓመፀኛ ቤት ዓመፀኛ አትሁን፤ አፍህን ክፈት፣ የምሰጥህንም ብላ። እኔም በተመለከትሁ ጊዜ፣ እነሆ፣ አንድ እጅ ወደ እኔ ተዘረጋች፤ በእርስዎም ውስጥ የመጽሐፍ ጥቅልል ነበረ። በፊቴም ዘረጋው፤ በውስጡና በውጭውም ተጽፎ ነበር፤ በእርሱም ውስጥ ልቅሶና ሐዘን ወይም ተጽፎ ነበር። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ ያገኘኸውን ብላ፤ ይህን ጥቅልል ብላ፣ ሂድም ለእስራኤል ቤት ተናገር። እኔም አፊን ከፈትሁ፤ ያንንም ጥቅልል አበላኝ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ ሆይህን አብላ፣ አንጀትህንም በዚህ በምሰጥህ ጥቅልል ሙሉ። በላሁትም፤ በአፊም እንደ ማር ጣፋጭ ሆነ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ ሂድ፣ ወደ እስራኤል ቤት ግባ፣ በቃሌም ተናገራቸው። አንተ እንግዳ ንግግርና ከባድ ቋንቋ ወዳለው ሕዝብ አልተላክህምና፣ ወደ እስራኤል ቤት እንጂ፤ ንግግራቸውን ልታስተውል ወደማትችል እንግዳ ንግግርና ከባድ ቋንቋ ያላቸው ወደ ብዙ ሕዝቦች አይደለም። በእርግጥ፣ ወደ እነርሱ ብልክህ፣ ይሰሙህ ነበር። ነገር ግን የእስራኤል ቤት እኔን ሊሰሙ አይወዱምና፣ አንተንም አይሰሙህም፤ የእስራኤል ቤት ሁሉ ደፋሮችና ጠንካራ ልብ ያላቸው ናቸውና። እነሆ፣ ፊትህን በፊታቸው ላይ ጸንቶ አድርጌአለሁ፣ ግንባርህንም በግንባራቸው ላይ ጸንቶ አድርጌአለሁ። ከባልጩት ድንጋይ ይልቅ እንደሚጠነክር አልማዝ ግንባርህን አድርጌአለሁ፤ ዓመፀኛ ቤት ቢሆኑም

አትፍራቸው፡ ከፊታቸውም አትደንግጥ። ደግሞም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፡ የምናገርህን ቃሌን ሁሉ በልብህ ተቀበል፡ በጆሮህም ስማ። ሕዝቅኤል 2፡1-3፤10።

ክርስቶስ የሁሉን ወስዶ የበላውን ትንሹን መጽሐፍ ይዞ በወረደ ጊዜ፣ በ“አፉ ውስጥ እንደ ማር ጣፋጭ” ነበረ። ራእዩን የተቀበለው የሁሉን ሕዝቅኤል ሁለቱም መልእክትን ከክርስቶስ “እጅ” ይቀበላሉ። ሕዝቅኤልም፡ ስለዚህም የሁሉንም፣ ለ“እስራኤል ቤት” የሚያደርሱት መልእክት ነበራቸው፤ ከእስራኤል ውጭ ላሉት ግን አልነበረም። ከእስራኤል ውጭ ያሉት መልእክቱን በሰሙ ኖሮ ተቀብለውት ነበር፤ እስራኤል ግን አይደለም፡ ምክንያቱም “የእስራኤል ቤት ሁሉ” “ግትርና ልቦ ደንዳና” ናቸው። የእስራኤል ሙሉ ቤት (የቤቱ ሁሉ) ፈጽሞ ዓመፀኛ ነበረ። በ1840 ያለቸው እስራኤል በራእይ ምዕራፍ አሥር ውስጥ በምድረ በዳ ያለች ቤተ ክርስቲያን እንደሆነች ተወክላ ነበር። የፈተናዋን ዘመን ጽዋ ሞልታ ነበር።

መልእክቱ በእስራኤል ባይሰማም፣ ነቢዩ ከመጀመሪያው መልእክት ብርሃን መቃወማቸውን እንዲጠየቁበት ዓላማ፣ የትንሹን መጽሐፍ መልእክት ወደ እነርሱ እንዲያመጣ እንኳ ተእዛዝ ተሰጥቶት ነበር። በፍርድ መጻሕፍት ውስጥ፣ “በመካከላቸው” የነበረውን “ነቢይ” መልእክት ለመስማት ፈቃደኛ ባለመሆናቸው ተጠያቂ ሊሆኑ ነበር። ነቢዩን መቃወም ማለት፣ ለነቢዩ በመልእክት ገብርኤል የተሰጠውን መልእክት መቃወም ነው፤ ገብርኤልም ያንን መልእክት ራሱ ከክርስቶስ ተቀብሎት ነበር፣ ክርስቶስም ከአብ ተቀብሎት ነበር። ክርስቶስ የትንሹን መጽሐፍ መልእክት በእጁ ይዞ በወረደ ጊዜ፣ ይህ በጥምቀቱ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በእርሱ ላይ ከወረደበት ጊዜ ጋር ይመሳሰል ነበር። ይህም ቀድሞ በእሳት ቁጥቋጦ አጠገብ በሙሴ አማካይነት ተመስሎ ነበር፤ እንዲሁም በእያንዳንዱ የተሐድሶ ንቅናቄ ውስጥ የሚገኘው ያው ምልክት መንገድ ነው።

“ከዘመን ወደ ዘመን በምድር ላይ የሚፈጸመው የእግዚአብሔር ሥራ በእያንዳንዱ ታላቅ ተሐድሶ ወይም የሃይማኖት እንቅስቃሴ ውስጥ የሚያስደንቅ ተመሳሳይነት ያሳያል። እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር የሚያደርገው አያያዝ መርሆዎች ሁልጊዜ አንድ ናቸው። የአሁኑ ዘመን አስፈላጊ እንቅስቃሴዎች ከቀድሞዎቹ ጋር ተመሳሳይነታቸው አለ፤ በቀደሙት ዘመናትም የቤተ ክርስቲያን ተሞክሮ ለዘመናችን እጅግ ከፍተኛ ዋጋ ያላቸው ትምህርቶችን ይዟል።” The Great Controversy, 343.

የኦቶማን የበላይነት መውደቅ በኦገስት 11, 1840፣ (ይህም የሁሉን ሕዝቅኤል በክርስቶስ “እጅ” ውስጥ የነበረውን ትንሹን መጽሐፍ የበሉበት ጊዜ ነው፣) በ1798 በ“ዘመኑ መጨረሻ” “የደረሰችውን” የመጀመሪያውን መልእክት መልእክት “መታጠቅ” ያመለክታል። እርስዎም የተ “ታጠቀችው” በሚለራውያን ዋና የትንቢት መርህ ማረጋገጥ ነበር፤ ይህም የአንድ ቀን ለአንድ ዓመት መርህ ነው። ከዚያም ክርስቶስ፣ በጥምቀቱ ጊዜ እንዳደረገው ሁሉ፣ የሚለራውያንን የመቅደስ መሠረት መሥራት ጀመረ።

“የናትናኤል የሚናወጥ እምነት አሁን ጸንቶ ነበር፤ እርሱም መልሶ እንዲህ አለ፡- ‘ረቢ፣ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ አንተ የእስራኤል ንጉሥ ነህ።’ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡- ‘ከበለስ ዛፍ በታች አየሁህ ብዬ ስለ ነገርሁህ ታምናለህን? ከእነዚህ የሚበልጡ ነገሮችን ታያለህ።’ እንዲህም አለው፡- ‘እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ከዚህ በኋላ ሰማይ ተከፍቶ፣ የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ።’”

“በእነዚህ የመጀመሪያዎቹ ጥቂት ደቀ መዛሙርት ውስጥ የክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን መሠረት በእያንዳንዱ ግለሰብ ጥረት እየተጣለ ነበር። የሁሉን መጀመሪያ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ወደ ክርስቶስ መራቸው። ከዚያም ከእነዚህ አንዱ ወንድሙን አግኝቶ ወደ ክርስቶስ አመጣው። ከዚያም ፊልጶስን እንዲከተለው ጠራው፡ እርሱም ናትናኤልን ለመፈለግ ሄደ።” መንፈስ የትንቢት፣ ቅጽ 2፣ 66።

ክርስቶስ በእጁ የተከፈተውን ትንሹን መጽሐፍ ይዞ በነሐሴ 11, 1840 በወረደ ጊዜ፣ ይህ ነገር በክርስቶስ በምድር ላይ ባለው ታሪክ ውስጥ በነበረው የተሐድሶ እንቅስቃሴ አስቀድሞ ተመስሎ ነበር፤ ምክንያቱም የተሐድሶ እንቅስቃሴ ሁሉ ተመሳሳይ የመንገድ ምልክቶችን ይዟል። ሙሴና እርሱ የመራው የተሐድሶ

እንቅስቃሴ ደግሞ ያንኑ የመንገድ ምልክት ነበራቸው። በሚነደው ቍጥቋጥ አጠገብ የሙሴ ልምምድ በክርስቶስ ጥምቀት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ መውረዱን ያመለክት ነበር፤ ይህም በተራው 1840ን ያመለክት ነበር፤ 1840ም በተራው የራእይ አሥራ ስምንት ኃይል መልአክ የወረደበትን መስከረም 11, 2001 ያመለክታል።

የመጀመሪያው መልአክ መልእክት “መምጣት”፣ የሁለተኛው መልአክ መልእክት “መምጣት”፣ እንዲሁም የሦስተኛው መልአክ መልእክት “መምጣት” ሁሉ በመለእክት ይወከላሉ። የመጀመሪያው መልአክ በእጁ ትንሽ መጽሐፍ ነበረው፤ ሁለተኛው በእጁ ጽሑፍ ነበረው፤ ሦስተኛውም በእጁ ብራና ነበረው። በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ምስክርነት እውነት ይጻፋል። ሦስቱም መለእክት፣ በመምጣታቸውም ይሁን በመታደሳቸው፣ በእጃቸው መልእክት አላቸው።

ዮሐንስና ሕዝቅኤል የመጀመሪያው መልአክ መልእክት “በኃይል በተሞላ” ጊዜ መልእክቱን የበሉትን ይወክላሉ፤ ይህም የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በ1798 “በደረሰ” ጊዜ ከነበረው የታሪክ ምልክት የተለየ ነው።

በአንድ መልእክት “መምጣት” እና “በኃይል መሞላት” መካከል ያለው ልዩነት እጅግ አስፈላጊ የሆነ ልዩነት ነው። የሚከተለውን ክፍል ስንመለከት፣ የመጀመሪያው መልአክ ዓላማ ምድርን በክብር የሚያበራት በራእይ አሥራ ስምንት ያለው መልአክ ዓላማ ጋር ፍጹም አንድ መሆኑን ልብ በሉ። እንዲሁም እያንዳንዱ መልእክት ክፍፍልን በማስከተል ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን እንደሚያመነጭ ልብ በሉ።

“ሰማይ ሁሉ በምድር ላይ በመካሄድ ላይ ባለው ሥራ ላይ የወሰደውን ፍላጎት ተገለጠልኝ። ኢየሱስ ኃይል መልአክን [የመጀመሪያውን መልአክ] ወደ ታች እንዲወርድና የምድርን ነዋሪዎች ለሁለተኛው መገለጡ እንዲዘጋጁ እንዲያስጠነቅቅ አዘዘው። መልአኩም በሰማይ ካለው ከኢየሱስ ፊት በተለየ ጊዜ፣ ከርሱ በፊት እጅግ ብርሃን ክቡር ብርሃን ይሄድ ነበር። ተልእኮውም ምድርን በክብር እንዲያበራና ሰውን ስለሚመጣው የእግዚአብሔር ቍጥ እንዲያስጠነቅቅ እንደሆነ ተነገረኝ። ብዙ ሕዝብ ብርሃኑን ተቀበለ። ከእነዚህም አንዳንዶቹ እጅግ ጽኑ ትጋት ያላቸው እንደሚመስሉ ሳሉ፣ ሌሎች ግን ደስ የተሰኙና በሐሴት የተሞሉ ነበሩ። ብርሃኑን የተቀበሉ ሁሉ ፊታቸውን ወደ ሰማይ መልሰው እግዚአብሔርን አከበሩ። ምንም እንኳን በሁሉ ላይ ተፈስሶ ነበር፣ አንዳንዶች ግን በተፅዕኖው ሥር ብቻ መጡ እንጂ በልባቸው ፈቅደው አልተቀበሉትም። ብዙዎች በታላቅ ቍጥ ተሞሉ። አገልጋዮችና ሕዝብ ከክፉዎች ጋር ተባብረው በዚያ በኃይል መልአክ የተበራውን ብርሃን በጽናት ተቃወሙ። ነገር ግን የተቀበሉት ሁሉ ከዓለም ተለዩ እና እርስ በርሳቸው በቅርብ ተባበሩ።”

“ሰይጣንና መለእክቱ ብዙዎችን ከብርሃኑ ለማስረቅ አእምሮአቸውን ለመሰብ በትጋት ተሰማርተው ነበር። ያንን የጣሉት ወገኖች በጨለማ ውስጥ ተተዉ። ከሰማያዊ ምንጭ የመጣው መልእክት ለእነርሱ ሲቀርብ ያሳዩትን ባሕርይ ለመመዝገብ የእግዚአብሔር መልአክ በጥልቅ ፍላጎት ሕዝቡ ነን የሚሉትን ሲመለከት አየሁ። እናም ኢየሱስን እንደሚወዱ የሚናገሩ እጅግ ብዙዎች ከሰማያዊው መልእክት በንቀት፣ በመሰላቅና በጥላቻ በሚመለሱበት ጊዜ፣ በእጁ ጥቅል ጽሑፍ የያዘ መልአክ ያንን አሳፋሪ መዝገብ አደረገ። ኢየሱስ በሕዝቡ ነን በሚሉት ተከታዮቹ እንዲህ ሲታነስ መላው ሰማይ በቍጥ ተሞልቶ ነበር።”

“እምነት ያደረጉት ሰዎች በተጠበቀው ጊዜ ጌታቸውን ስላላዩ የደረሰባቸውን ቅር መሰኘት አየሁ። እግዚአብሔር ወደፊቱን ለመሸሸግ እና ሕዝቡንም ወደ ውሳኔ ነጥብ ለማምጣት ዓላማ አድርጎ ነበር። ስለ ክርስቶስ መምጣት የተወሰነ ጊዜ መስበክ ባልተደረገ ኖሮ፣ እግዚአብሔር ያሰበው ሥራ ባልተፈጸመ ነበር። ሰይጣን ከፍርድና ከምሕረት ዘመን መዝጊያ ጋር የተያያዙትን ታላላቅ ክስተቶች ብዙ ሰዎች በእጅጉ ፍቅ ወደሆነው ወደፊት እንዲመለከቱ ይመራ ነበር። ሕዝቡ ለአሁኑ ጊዜ የሚያስፈልግ ዝግጅትን በቅን ልብ እንዲፈልጉ ማድረግ አስፈላጊ ነበር።”

ጊዜው እየገፋ ሲሄድ፣ የመልአኩን ብርሃን ሙሉ በሙሉ ያልተቀበሉት ከመልእክቱን ከናቁት ጋር ተባበሩ፤ እነርሱም በተስፋ የተቆረጡትን በማሬዝ ተነሡባቸው። መላእክት ክርስቶስን የሚከተሉ ነን በሚሉት ሁኔታ ላይ ምልክት አደረጉ። የተወሰነው ጊዜ መተላለፍ ፈትኗቸውና አረጋግጦአቸው ነበር፤ እጅግ ብዙዎቻቸው በሚዛን ተመዝነው ጎዶሎ ሆነው ተገኙ። እነርሱ ጭክ ብለው ክርስቲያኖች መሆናቸውን ይናገሩ ነበር፤ ነገር ግን በሚባል ሁሉ ማለት ይቻላል ክርስቶስን መከተል ተስኗቸው ነበር። ሰይጣን በኢየሱስ ተከታዮች ነን በሚሉት ሁኔታ ላይ ደስ አለው።

“እነርሱ በወጥመዱ ውስጥ አስገብቶአቸው ነበር። ከብዙዎቹ ብዛት ቀጥተኛውን መንገድ እንዲተዉ አስመርቶአቸው ነበር፤ እነርሱም ወደ ሰማይ በሌላ መንገድ ለመውጣት ይሞክሩ ነበር። መላእክት ንጹሐንና ቅዱሳን ከኃጢአተኞች ጋር በጽዮን ውስጥ፣ እንዲሁም ዓለምን የሚወዱ ግብዣች ጋር ተቀላቅለው መኖራቸውን አዩ። የኢየሱስን እውነተኛ ደቀ መዛሙርት ይጠብቁ ነበር፤ ነገር ግን ሙሰኞቹ ቅዱሳኑን በመበከል ላይ ነበሩ። ልባቸው ኢየሱስን ለማየት በጽኑ ናፍቆት የሚቃጠልባቸው እነዚያ፣ ስለ መምጣቱ እንዳይናገሩ በራሳቸው ወንድሞች ተብለው በሚጠሩት ተከልክለው ነበር። መላእክት ይህን ትዕይንት ተመልክተው ጌታቸው መገለጡን የሚወዱትን ቀሪዎች ራራባቸው።”

“ሌላ ኃያል መልአክ [ሁለተኛው መልአክ] ወደ ምድር እንዲወርድ ተልኮ ነበር። ኢየሱስ በእጁ ጽሑፍ አኖረለት፤ እነርሱም ወደ ምድር ሲመጡ፣ ‘ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች’ ብሎ ጮኸ። ከዚያም ተስፋ የቆረጡት ዳግመኛ ዓይኖቻቸውን ወደ ሰማይ ሲያነሡ፣ የጌታቸውን መገለጥ በእምነትና በተስፋ ሲጠባበቁ አየሁ። ነገር ግን ብዙዎች እንደ ተኙ በደንባራ ሁኔታ ውስጥ እንደ ቀሩ ይታዩ ነበር፤ ሆኖም በፊታቸው ላይ ያለውን የጥልቅ ንዝን ምልክት ማየት ችለዋል። ተስፋ የቆረጡት ከቅዱሳን መጻሕፍት እንዲህ መሆኑን ተረዱ፤ በመዘግየት ዘመን ውስጥ እንዳሉና የራእዩን ፍጻሜ በትዕግሥት መጠበቅ እንዳለባቸው። በ1843 ጌታቸውን እንዲጠባበቁ ያደረጋቸው ያው ማስረጃ፣ በ1844ም እነርሱን እንዲጠብቁ አደረጋቸው። ሆኖም አብዛኞቹ በ1843 እምነታቸውን የለዩቸውን ያች ብርታት እንዳልነበራቸው አየሁ። ተስፋ መቁረጣቸው እምነታቸውን አስደክሞት ነበር።”

“የእግዚአብሔር ሕዝብ በሁለተኛው መልአክ ጮኸት በአንድነት በተቀላቀሉ ጊዜ፣ ሰማያዊው ሰራዊት የመልእክቱን ውጤት በእጅግ ጥልቅ ፍላጎት ተመለከተ። የክርስቲያኖችን ስም የተሸከሙ ብዙዎች ተስፋ ቆረጠው በነበሩት ላይ በንቀትና በሬዝ ሲመለሱ አዩ። ቃላቱም ከአሸፊ ከንፈሮች ሲወጡ፣ ‘ገና አልወጣችሁም!’ ሲሉ፣ አንድ መልአክ ጻፈው። መልአኩም እንዲህ አለ፣ ‘እግዚአብሔርን ይሳለቁበታል።’ በጥንት ዘመን የተፈጸመ ተመሳሳይ ኃጢአት እንዳለ ወደ ኋላ ተጠቁሜ ተመለስሁ። ኤልያስ ወደ ሰማይ ተወስዶ ነበር፣ ካባውም በኤልሳዕ ላይ ወድቆ ነበር። ከወላጆቻቸው የእግዚአብሔርን ሰው መናቅ የተማሩ ክፉ ወጣቶች ኤልሳዕን ተከትለው፣ በማሸፍም፣ ‘ውጣ፣ አንተ ራሰ በራ! ውጣ፣ አንተ ራሰ በራ!’ ብለው ጮኹ። በዚህ መልኩ ባሪያውን በመስደብ እግዚአብሔርን ሰደቡ፣ ቅጣታቸውንም በዚያው በዚያኑ ተቀበሉ። እንዲሁም፣ ስለ ቅዱሳኑ መውጣት ሐሳብ ያፊዙና ያሾፉ የነበሩ ሰዎች፣ በእግዚአብሔር ቅጣት ይጎበኛሉ፣ ከፈጣሪያቸውም ጋር መቀላድ ቀላል ነገር እንዳልሆነ እንዲሰማቸው ይደረጋል።”

“ኢየሱስ የሕዝቡን የሚዝል እምነት እንዲያድሱና እንዲያጸኑ፣ እንዲሁም የሁለተኛውን መልአክ መልእክትና በቅርቡ በሰማይ ሊደረግ የነበረውን አስፈላጊ እንቅስቃሴ እንዲያስተውሉ ለማዘጋጀት ሌሎች መላእክት ፈጥነው እንዲበሩ ሾሙ። እነዚህ መላእክት በሥራው ሁለተኛውን መልአክ ለመርዳት የተሰጣቸውን ተልእኮ እንዲፈጽሙ ከኢየሱስ ታላቅ ኃይልና ብርሃን ሲቀበሉ አየሁ፤ ከዚያም ፈጥነው ወደ ምድር በረሩ። መላእክቱም፣ ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ’ ብለው ሲጮኹ ታላቅ ብርሃን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ አበራ። ከዚያም እነዚህ ተስፋ የቆረጡ ሰዎች ተነሥተው፣ ከሁለተኛው መልአክ ጋር በአንድነት ተስማምተው፣ ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ’ ብለው ሲያውጁ አየሁ። ከመላእክቱ የሚወጣው ብርሃን በሁሉም ስፍራ ጨለማውን ሰነጠቀ። ሰይጣንና መላእክቱም ይህ ብርሃን እንዳይስፋፋና የታሰበለትን ውጤት እንዳያመጣ ሊከለክሉት ሞከሩ። ከሰማይ ካሉት

መላእክት ጋር ተከራከሩ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዳታለላቸው፣ እናም በብርሃናቸውና በኃይላቸው ሁሉ እንኳ ዓለምን ክርስቶስ እየመጣ እንደሆነ እንዲያምን ማድረግ እንደማይችሉ ነገሯቸው። ነገር ግን ሰይጣን መንገዱን ለመዝጋትና የሕዝቡን አእምሮ ከብርሃኑ ለማራቅ ምንም እንኳ ቢጥር፣ የእግዚአብሔር መላእክት ሥራቸውን ቀጠሉ....”

“የኢየሱስ አገልግሎት በቅዱሱ ስፍራ በተዘጋ ጊዜ፣ እርሱም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በገባና የእግዚአብሔርን ሕግ የያዘው ታቦት ፊት በቆመ ጊዜ፣ ሦስተኛ መልእክት ይዞ ወደ ዓለም ሌላ ኃይል መልእክት ላከ። በመልእክቱም እጅ ጥቅል መጽሐፍ ተሰጠው፤ እርሱም በኃይልና በግርማ ወደ ምድር ሲወርድ፣ ከሰው ጋር ተሸክሞ የመጣው ከሁሉ የባሰ ማስፈራሪያ ያለበትን አስፈሪ ማስጠንቀቂያ አወጀ። ይህ መልእክት የተሰጠው የእግዚአብሔርን ልጆች በፊታቸው ያለውን የፈተናና የመከራ ሰዓት በማሳየት እንዲጠነቀቁ ለማድረግ ነበር። መልእክቱም እንዲህ አለ፤ ‘ከአውሬውና ከምስሉ ጋር ወደ ቅርብ ጦርነት ይገባሉ። የዘላለም ሕይወት ያላቸው ብቸኛ ተስፋ ጽኑ ሆነው መኖር ነው። ሕይወታቸው ምንም እንኳ በአደጋ ላይ ቢሆን፣ እውነትን አጥብቀው ሊይዙ ይገባቸዋል።’ ሦስተኛው መልእክት መልእክቱን እንዲህ ብሎ ያበቃል፤ ‘የቅዱሳን ትዕግሥት ይህች ናት፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ እነርሱ ናቸው።’ እነዚህን ቃላት ሲደግግ ወደ ሰማያዊው መቅደስ አመለከተ። ይህን መልእክት የሚቀበሉ ሁሉ አእምሮ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይመራል፤ በዚያም ኢየሱስ ምሕረት አሁንም ለሚቆይላቸው ሁሉና የእግዚአብሔርን ሕግ በድንቁርና ለተላለፉት ሁሉ የመጨረሻውን ምልጃ እያቀረበ ታቦቱ ፊት ቆሞ ይታያል። ይህ የኃጢአት ስርዓት ለጻድቃን ሙታን እንዲሁም ለጻድቃን ሕያዋን ይደረጋል። በክርስቶስ ታምነው የሞቱ ሁሉን ያካትታል፤ ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር ትእዛዛት ብርሃን ሳይቀበሉ፣ ሥርዓቱን በመተላለፍ በድንቁርና ኃጢአት የሠሩ ነበሩ።” Early Writings, 245–254.

ከዚያው መጽሐፍ ጥቂት ገጾች በኋላ፣ አሁን የተጠቀሱትን ተመሳሳይ ጽንሰ-ሐሳቦች በመመልከት፣ እህት ዋይት በሚለራውያን ታሪክ የሦስቱ መልእክቶች እምቢታ በክርስቶስ ታሪክ ውስጥ በምሳሌ እንደተወከለ ትለያለች። በዚያም ወደ ቀጣዩ ፈተና ለመግባት በእያንዳንዱ ፈተና ድል ማድረግን የሚጠይቅ በደረጃ የሚገለጥ የፈተና ሂደትን የሚለዩ ሁለት ምስክሮችን ታቀርባለች።

“አንድ ቡድን በጥንቃቄ የተጠበቀና ጽኑ ሆኖ ቆሞ አየሁ፤ የሰውነቱን የተመሠረተ እምነት ለማናወጥ ለሚፈልጉ ምንም ድጋፍ አይሰጡም ነበር። እግዚአብሔርም በደስታ ተመልክቶባቸው ነበር። ሦስት ደረጃዎች ታዩኝ—የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው፣ እና የሦስተኛው መላእክት መልእክቶች። ከእኔ ጋር የነበረው መልእክት፣ ‘ከእነዚህ መልእክቶች አንድ ድንጋይ የሚያንቀሳቅስ ወይም አንድ ሚስማር የሚያነቃቃ ለሚሆነው ወዮለት። የእነዚህ መልእክቶች እውነተኛ ግንዛቤ እጅግ አስፈላጊ ነው። የነፍሳት እጣ ፈንታ በሚቀበሉበት መንገድ ላይ ተንጠልጥሎአል’ አለኝ። እንደገናም በእነዚህ መልእክቶች በኩል ወደ ታች ተመራሁ፣ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ልምዳቸውን ምን ያህል ውድ በሆነ ዋጋ እንደገዙት አየሁ። በብዙ ስቃይና በከባድ ተጋድሎ ተገኝቶ ነበር። እግዚአብሔር ደረጃ በደረጃ መርቶአቸው በጽኑና በማይናወጥ መድረክ ላይ እስኪያቆማቸው ድረስ። ግለሰቦች ወደ መድረኩ ሲቀርቡና መሠረቱን ሲመረምሩ አየሁ። አንዳንዶች በደስታ ወዲያውኑ በላይ ላይ ወጡ። ሌሎች ግን በመሠረቱ ላይ ነቀፋ መፈለግ ጀመሩ። ማሻሻያ እንዲደረግበት ይፈልጉ ነበር፤ ከዚያም መድረኩ ይበልጥ ፍጹም ይሆናል፣ ሕዝቡም እጅግ ደስተኞች ይሆናሉ ብለው ያስቡ ነበር። አንዳንዶች መድረኩን ለመመርመር ከላይ ወረዱ፣ በስህተትም እንደተጣለ አወጁ። ነገር ግን ማለት ይቻላል ሁሉም በመድረኩ ላይ ጽኑዎች ሆነው እንደቆሙ አየሁ፤ ከላይ የወረዱትንም እግዚአብሔር ዋናው ገንቢ ስለሆነ፣ እነርሱም እርሱን እየተዋጉ ስለነበር ቅሬታቸውን እንዲያቆሙ ያሳስቡአቸው ነበር። ወደ ጽኑው መድረክ የመራቸውን የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ ይነግሩ ነበር፤ በአንድነትም ዓይናቸውን ወደ ሰማይ አንሥተው በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን አከበሩ። ይህም ቅሬታ ካሰሙና መድረኩን ከተዉ አንዳንዶቹን ነካቸው፤ እነርሱም በትሕትና ፊት እንደገና ወደ መድረኩ ላይ ወጡ።”

“ለክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአት መታወጅ እንደገና ተመልሼ እንዳይ ተመራሁ። የሐንስ የኢየሱስን መንገድ ያዘጋጅ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል [የመጀመሪያውን የመልአኩን መልእክት የሚያመለክት] ተልኮ ነበር። የሐንስን ምስክርነት የጣሉ ሰዎች ከኢየሱስ ትምህርቶች [የሁለተኛውን የመልአኩን መልእክት የሚያመለክቱ] ምንም ጥቅም አላገኙም። መምጣቱን ያስቀድሞ ለነገረው መልእክት ያሳዩት ተቃውሞ እርሱ መሲሕ እንደ ሆነ የሚያሳይ እጅግ ጽኑ ማስረጃ በቀላሉ ሊቀበሉ በማይችሉበት ስፍራ አኖራቸው። ሰይጣን የሐንስን መልእክት የጣሉትን ሰዎች ይልቁንም ወደ ፊት እንዲሄዱ፣ ክርስቶስን [የሦስተኛውን የመልአኩን መልእክት የሚያመለክት] እንዲጥሉና እንዲሰቅሉት መራቸው። ይህን በማድረጋቸው በዲንጤቆስጤ ቀን [የራእይ አሥራ ስምንትን መልአክ የሚያመለክት] የሚሰጠውን በረከት ሊቀበሉ በማይችሉበት ስፍራ ራሳቸውን አኖሩ፤ ይህም ወደ ሰማያዊው መቅደስ የሚያስገባውን መንገድ ባስተማራቸው ነበር። የቤተ መቅደሱ መጋረጃ መቀደዱ የአይሁድ መሥዋዕቶችና ሥርዓቶች ከዚያ በኋላ እንደሚቀበሉ አሳዩ። ታላቁ መሥዋዕት ቀርቦ ነበር እናም ተቀብሎ ነበር፤ በዲንጤቆስጤ ቀንም የወረደው መንፈስ ቅዱስ የደቀ መዛሙርቱን አእምሮ ከምድራዊው መቅደስ ወደ ሰማያዊው አመራቸው፤ እዚያም ኢየሱስ በገዛ ደሙ ገብቶ ነበር። የማስተስረያውንም ጥቅሞች በደቀ መዛሙርቱ ላይ ያፈሰሰ ዘንድ። ነገር ግን አይሁድ በሙሉ ጨለማ ውስጥ ተዉ። ስለ የድነት ዕቅድ ሊኖራቸው የሚችለውን ብርሃን ሁሉ አጡ፣ አሁንም ከንቱ በሆኑ መሥዋዕቶቻቸውና መገዳቸው ላይ ይታመኑ ነበር። ሰማያዊው መቅደስ የምድራዊውን ቦታ ወስዶ ነበር፤ እነርሱ ግን ስለዚያ ለውጥ እውቀት አልነበራቸውም። ስለዚህ ክርስቶስ በቅዱስ ስፍራ የሚያደርገው ምልጃ ሊጠቅማቸው አልቻለም።”

“ብዙዎች ክርስቶስን በመቃወምና በመስቀል ላይ በመስቀል በማደርጋቸው የአይሁድን አካሄድ በአስፈሪ ስሜት ይመለከታሉ፤ የእርሱንም የአሳፋሪ እንግልት ታሪክ ሲያነቡ፣ እርሱን እንደሚወዱት ያስባሉ፣ እንዲሁም ዴጥሮስ እንዳደረገው እርሱን አልክዱትም ነበር፤ ወይም አይሁድ እንዳደረጉት አይሰቅሉትም ነበር ብለው ያስባሉ። ነገር ግን የሰው ሁሉ ልብ የሚያነብ እግዚአብሔር፣ ለኢየሱስ እንዳላቸው የተናገሩትን ያን ፍቅር ወደ ፈተና አመጣው። ሰማይ ሁሉ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት እንዴት እንደተቀበለ በእጅግ ጥልቅ ፍላጎት ተመለከተ። ነገር ግን ኢየሱስን እንደሚወዱ የሚናገሩ ብዙዎች፣ የመስቀሉንም ታሪክ ሲያነቡ እንባ የሚያፈሱ፣ የመምጣቱን የምሥራች አፈዘቡት። መልእክቱን በደስታ ከመቀበል ይልቅ፣ ማታለያ ነው ብለው አወጁት። መገለጡን የሚወዱትን ጠሉአቸው፣ ከቤተ ክርስቲያናትም አስወጡአቸው። የመጀመሪያውን መልእክት የጣሉ ሰዎች በሁለተኛው ሊጠቀሙ አልቻሉም፤ እንዲሁም ከኢየሱስ ጋር በእምነት ወደ ሰማያዊው መቅደስ ቅድስተ ቅዱሳን እንዲገቡ ሊያዘጋጁቸው የነበረው የእኩለ ሌሊት ጩኸትም አልጠቀማቸውም። እነዚያንም ሁለቱን ቀደም ያሉ መልእክቶች በመጣላቸው ምክንያት፣ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚገባውን መንገድ የሚያሳዩትን የሦስተኛው መልአክ መልእክት ምንም ብርሃን እንዳያደቡት ማስተዋላቸውን እጅግ አጨለመው። እኔ አየሁ፣ አይሁድ ኢየሱስን እንደሰቅሉት፣ እንዲሁ ስም ብቻ ያላቸው ቤተ ክርስቲያናት እነዚህን መልእክቶች ሰቅለዋል፤ ስለዚህም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚወስደውን መንገድ አያውቁም። በዚያም ያለው የኢየሱስ ምልጃ ሊጠቅማቸው አይችልም። ከንቱ መሥዋዕቶቻቸውን እንዳቀረቡት አይሁድ ሁሉ፣ ኢየሱስ ትቶት ወጥቶ በሄደው ክፍል ወደሚቀርቡ ከንቱ ጸሎቶቻቸውን ያቀርባሉ፤ ሰይጣንም በዚያ ማታለል ደስ ብሎት የሃይማኖት ባሕርይ ይለብሳል፣ የእነዚህንም በክርስትና ስም የሚጠሩ ሰዎች አሳብ ወደ ራሱ ይመራል፤ በኃይሉ፣ በምልክቶቹና በሐሰተኛ ድንቆቹ እየሠራ በወጥመዱ ውስጥ ያጸናቸው ዘንድ።” Early Writings, 258–261.

በመጽሐፉ Early Writings ውስጥ ያሉት ክፍሎች በFuture for America አገልግሎት በተደጋጋሚ ተምረዋል። ነገር ግን እነዚህ ክፍሎች የሚያሳዩአቸው እውነቶች አልተስተዋሉም።

የሚለራይት እንቅስቃሴ ታሪክ የሚያመለክቱ መለያ ምልክቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባሉ በርካታ የተሐድሶ እንቅስቃሴዎች ላይ የተመሠረቱ ናቸው። በእያንዳንዱ የተሐድሶ እንቅስቃሴ ውስጥ ስለሚገኙት

መለያ ምልክቶች አንዳንድ እውቀት ሳይኖር፣ አንድ መልእክት “መቼ እንደሚመጣ” እና “መቼ እንደሚበረታ” በሚለው ልዩነት ያለውን አስፈላጊነት አንድ ሰው እንዲረዳ የሚያደርገው እድል እጅግ ዝቅተኛ ነው። እንዲሁም፣ እነዚህን ተመሳሳይ የተሰደሱ እንቅስቃሴዎች የሚያውቁ ብዙዎች እንኳ የተሰደሱ እንቅስቃሴዎች የተለያዩ መለያ ምልክቶች ያላቸውን እጅግ አስፈላጊ ባህርያት አልተገነዘቡም ወይም አምልጧቸው ይሆናል።

አድቪንቲዝም በመጀመሪያው ዘመን የተከናወኑትን ክስተቶች እና በአድቪንቲዝም መጨረሻ የሚከናወኑትን ክስተቶች የሚወክሉት “ሰባቱ ነጎድጓዶች” የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት የሚፈታ ብርሃን ነው። “ሰባቱ ነጎድጓዶች” ሁለቱንም፣ “በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክ መልእክቶች ሥር የሚፈጸሙ ክስተቶችን የሚገልጽ ማብራሪያ” እና “በቅደም ተከተላቸው የሚገለጡ ወደፊት የሚመጡ ክስተቶችን” እንደሚወክሉ ተነግሮናል። “ሰባቱ ነጎድጓዶች” የአልፋና የአሜጋ ፈርማን ይይዛሉ።

“በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክ መልእክቶች ሥር” የተከናወኑት “የክስተቶች ዝርዝር መግለጫዎች” በሦስተኛው መልእክ መልእክት ሥር የሚከናወኑትን ክስተቶች ይመስላሉ። ዮሐንስ ሰባቱ ነጎድጓዶች የተናገሩትን እንዳይጽፍ በታዘዘ ጊዜ፣ ያ ትእዛዝ ዳንኤል መጽሐፉን እንዲዘጋ በተሰጠው ትእዛዝ አስቀድሞ ተምሳሌት ሆኖ ነበር፤ ምክንያቱም “ሰባቱ ነጎድጓዶች ድምፃቸውን ከሰሙ በኋላ፣ ስለ ታናሹ መጽሐፍ ለዮሐንስ እንደ ዳንኤል የሚመጣው ትእዛዝ ይህ ነው፡- ‘ሰባቱ ነጎድጓዶች የተናገሩትን ነገሮች አትም።’” ተብሎ ስለሚነገረን ነው።

ሕዝቅኤልና ዮሐንስ ሁለቱም በ1840 በመጀመሪያው መልእክ ኃይል ሲሰጥ የእግዚአብሔር ሕዝብ መልእክቱን ሲበሉ ያሳያሉ፤ ነቢዩም ኤርምያስ የመጀመሪያው መልእክ መልእክት እንደ ተሳነ በታየ ጊዜ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል የተከሰተውን ተስፋ መቁረጥ ያሳያል።

ቃሎችህ ተገኙ፣ እኔም በላኳቸው፤ ቃልህም ለእኔ የልቤ ደስታና ሐሴት ሆነ፤ አቤቱ የሠራዊት አምላክ ሆይ፣ በስምህ ተጠርቻለሁና። በቀላጮች ማግበር ውስጥ አልተቀመጥሁም፣ ደግሞም አልተደሰትሁም፤ እጅህ በላዬ ስለ ነበረች ብቻዬን ተቀመጥሁ፤ ቍጣን ሞልተኸኛልና። ሕመሜ ለምን ዘላቂ ሆነ? ቍስሌስ ለምን የማይፈወስ ሆኖ መፈወስን ይከለክላል? በእውነት ለእኔ እንደ ሐሰተኛ፣ እንደሚያቋርጥ ውኃ ትሆንልኛለህ? ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ብትመለስ እኔ እመልስሃለሁ። በፊቴም ትቆማለህ፤ የከበረውንም ከከንቱው ብትለይ እንደ አፊ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ፣ አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስ። እኔም ለዚህ ሕዝብ የተመሸገ የናስ ቅጥር አደርግሃለሁ፤ ከአንተም ጋር ይዋጋሉ፣ ነገር ግን አያሸንፉህም፤ እኔ ለማዳንህና ለማውጣትህ ከአንተ ጋር ነኝና፣ ይላል እግዚአብሔር። ከክፉዎችም እጅ አድንሃለሁ፣ ከጨካኞችም እጅ እቤቸሃለሁ። ኤርምያስ 15፡16-21።

ኤርምያስ እንደ ዮሐንስና ሕዝቅኤል የታናሹን መጽሐፍ ቃላት አግኝቶ ነበር፣ እርሱም ደግሞ መልእክቱን በልቶ ነበር፤ ነገር ግን መልእክቱ ያልተሳካ መልእክት (ውኃ) ሆኖ ነበር። ይህም እግዚአብሔር እንደዋሸ ያህል ነበር፤ ይህ ግን በእርግጥ የማይቻል ነው፤ ነገር ግን “ውሸት” የሚለው ክስ በእንባቆም የተወከለውን የመጀመሪያውን ሚሊራዊ ቅር ተስፋ ውስጥ ኤርምያስን ለማስቀመጥ ቁልፉን ይሰጣል።

እኔ በጠባቂነቱ በታ ላይ እቆማለሁ፣ በግንብም ላይ እቆማለሁ፣ ለእኔም የሚናገረውን ለማየት፣ በተገሠጽሁም ጊዜ የምመልሰውን ለማወቅ እጠባበቃለሁ። እግዚአብሔርም መልሶ እንዲህ አለኝ፤ ራእዩን ጻፍ፣ የሚያነበውም ሮጦ እንዲያነብበው በጽላቶች ላይ ግልጽ አድርገህ ጻፈው። ራእዩ ገና ለተወሰነው ጊዜ ነውና፤ በፍጻሜው ግን ይናገራል እንጂ አይዋሸም፤ ቢዘገይም ጠብቀው፣ ፈጽሞ ይመጣልና አይዘገይም። ዕንባቆም 2፡1-3።

የመጀመሪያው መልእክ መልእክት ራእይ በእግዚአብሔር “እጅ” የተመራው በ1843 የአቅኚዎች ሰንጠረዥ ላይ ተጽፎ ነበር።

«የ1843 ሰሌዳ በጌታ እጅ እንደ ተመራ አይቻለሁ፤ እናም እርሱ ሊለወጥ እንደማይገባ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገው እንደ ነበሩ፤ እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ውስጥ ያለውን ስህተት ሸፍኖ በሊያቸው እንደ ነበረ፤ ስለዚህም እጁ እስኪወገድ ድረስ ማንም ሊያየው አልቻለም።» Early Writings, 74.

የ“ተወሰነው ጊዜ” 1843 በሰንጠረዥ ላይ ተወክሎ ነበር፤ ስለዚህም የ1843 ሰንጠረዥ ተብሎ ይጠራል። በ1842 ታትሞ ወጣ፤ ይህም በዕንባቆም ያለውን “ራእይን ጻፍ፣ በጽላትም ላይ ግልጽ አድርገህ አኑረው” የሚለውን ትእዛዝ በመፈጸም ነበር። ራእይ በ“ጽላት” ሳይሆን በ“ጽላቶች” በብዙ ቁጥር ግልጽ ሊደረግ ነበር፤ ይህም ጌታ እጁን ከ1843 ሰንጠረዥ ስህተት ካነሣ በኋላ በ1850 የአቅኚዎች ሰንጠረዥ ላይ እንደሚታረም ያመለክታል። ያ ስህተት የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ አስከተለ፤ ኤርምያስም በAugust 11, 1840 ትንሹን መጽሐፍ የበሉትን እና የ1843 ተወሰነው ጊዜ ሳይፈጸም በቀረ ጊዜ ተስፋ የቆረጡትን ይወክላል።

ኤርምያስ በ1840 ታናሹን መጽሐፍ በበላ ጊዜ ለልቡ “ደስታና ሐሴት” ነበረ፤ ነገር ግን ተስፋ መቁረጡ በደረሰ ጊዜ ከዚያ በኋላ “አልተደሰተም፣” እና “በእግዚአብሔር “እጅ ምክንያት” “ብቻውን ተቀመጠ።” የእግዚአብሔር እጅ “በአንዳንዶቹ ቁጥሮች ስህተት” ላይ ሸፍኖ ነበር፤ ይህም ኤርምያስ እግዚአብሔር ዋሽቶ ይሆን ዘንድ እንዲያስብ አደረገው። ለኤርምያስ የተሰጠው ተስፋ፣ ከመንፈሳዊ ድቀቱ “ቢመለስ፣” እግዚአብሔር ኤርምያስን እንደ እግዚአብሔር “አፍ” እንዲሆን እንደሚያደርገው ነበር። ኤርምያስ ከተስፋ መቁረጡ ወደ እግዚአብሔር ቢመለስ እና በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ ባለው የመዘግየት ጊዜ ውስጥ እንዳለ ቢያውቅ፣ እግዚአብሔር ራእይ በትክክል መቼ እንደሚመጣ እና ከዚያም በኋላ እንደማይዘገይ የሚያሳውቅ አፈ ጉባኤ እንዲሆን ይጠቀምበት ነበር።

ይህን እውነታዎች በዚህ ስፍራ ማቅረብ የተፈለገው ዓላማ፣ ከመላእክቱ መልእክቶች ሁሉ ጋር የእነርሱ “መምጣቶች” እና “ኃይል መቀበሎች” ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን የሚያፈሩ የሕይወት ወይም የሞት መልእክት እንደሚያቀርቡ ለማረጋገጥ ነው። ሦስቱ መላእክት የቀስ በቀስ የሚገፋ የፈተና ሂደት ሦስት ደረጃዎች ናቸው። ለምንፈልገው ነጥብ ይበልጥ አስፈላጊው ግን፣ በ1989 “የፍጻሜው ዘመን” ከደረሰ ብዙም ሳይቆይ የዳንኤል የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ተፈትተው የፍርድ መዘጋትን ሲያውጁ የሰባቱ ነጎድጓዶች ግንዛቤ ተለይቶ ቢታወቅም፣ በሦስተኛው መልእክት ታሪክ መጨረሻ ላይ የሰባቱ ነጎድጓዶች ሌላ መፈታት አለ።

የአድቪንቲዝም መጀመሪያ ታሪክ በ1798 የመጀመሪያው መልእክት መፈታቱ ይጀምራል፤ እናም ጌታ እንዲፈጠር ያስፈቀደውን ቅሬታ ለማምጣት እጁን በላይ አኑሮ የያዘው እውነት በተፈታ ጊዜ ያበቃል። ከዚያም እጁን አነሣ (ፈታውም)፣ የመዘግየት ዘመን መልእክትንም ገለጠ።

የአድቪንቲዝም መጨረሻ ታሪክ በ1989 ሦስተኛው የመልእክት መልእክት በተገለጠ ጊዜ ይጀምራል፤ እናም ጌታ ቅር መሰኘት እንዲመጣ እጁን አኖሮበት የነበረውን እውነት በሚገልጥበት ጊዜ ይፈጸማል። አሁን እጁን እያነሣ ነው፤ ስለዚህም የመጀመሪያውን ቅር መሰኘትና የመዘግየት ጊዜ መልእክት እየገለጠ ነው። የ2020 ጁላይ 18 ዓላማንም እየገለጠ ነው።

ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አንተ ብትመለስ፣ እኔ ዳግመኛ አመጣሃለሁ፣ በፊቴም ትቆማለህ፤ የከበረውንም ከከንቱው ብትለይ፣ እንደ አፌ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ፣ አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስ። እኔም አንተን ለዚህ ሕዝብ የተመሸገ የነሐስ ቅጥር አደርግሃለሁ፤ እነርሱም ይዋጉሃል፣ ነገር ግን አያሸንፉህም፤ እኔ ለማዳንህና ለማውጣትህ ከአንተ ጋር ነኝና፣ ይላል እግዚአብሔር። ከክፉዎችም እጅ አድንሃለሁ፣ ከጨካኞችም እጅ እቤቸሃለሁ። ኤርምያስ 15፡19-21።